

TÂY ĐỨC HẬU CHIẾN

□ Nguyễn Văn Hiến

Âu châu sau thế chiến thứ nhì hầu như tan nát. Riêng Đức Quốc vừa bị thất trận ê chề vừa phải chịu vô số tổn thất, tàn phá vượt khỏi mức của Nga, Mỹ và các nha quan sát đều không tin sẽ có thể tái thiết và hồi phục lại. Nhìn các xưởng máy rụn rập sản xuất trước chiến tranh nay chỉ là những đồng gạch vụn khổng lồ. Hệ thống một thời đã từng là mạch máu chánh của nền kinh tế cũng đã sụp đổ.

Nền thương nghiệp được thiết lập, bền vững từ lâu bị tắt nghẽn. Nạn đói kinh hồn đang đe dọa 40.000.000 dân Tây Đức trong khi nền nông nghiệp tê liệt, không đủ phân bón nông cơ. Lại thêm mười triệu dân Đức từ Ba Lan và Tiệp Khắc bị trục xuất về thêm gánh nặng khổng lồ đè lên con bịnh Tây Đức. Chiến tranh để lại cho nước Đức đa số người già, phụ nữ và đám đông vị thành niên thiếu chuẩn bị các nghề chuyên môn để xây dựng, tái thiết quê hương họ. Những năm hậu chiến đen tối và ước mơ một nước Đức được hồi phục chỉ là ảo ảnh, xa vời trong tâm tư đa số người dân Đức. Cũng đen tối ê chề như một Việt Nam ở cuối thế kỷ hai mươi. Chỉ có một điều khác xa là trong khi Hồ chí Minh và bè đảng nỗ lực gian manh, vay lạy khối cộng để dày xéo chia cắt quê hương, thiêu hủy biết bao là xương máu, tim óc, mồ hôi nhân dân, xâm chiếm lân bang để tạo oán thù với đế quốc luôn luôn áp lực mặt Bắc, tạo hoàn cảnh cho Nga xô chiếm đóng Cam ranh, Đà Nẵng làm tiền đồn cho thế giới cộng sản, tham hiểm và bần tiện với nhân dân, tạo cảnh ai ai cũng muốn ra đi, đưa quê hương vào tử địa oan nghiệt nhất lịch sử dân tộc, thì DR.ADENAUER họp cùng những người có tài và ải quốc thực sự đã như là một phép nhiệm màu, đưa nước Đức trở lại địa vị, văn minh,

phồn thịnh hơn xưa. Chỉ trong vòng không đầy mười năm. Ngoài Nhật, ở Âu châu chỉ có Tây Đức là đồng tiền lên giá trị so với đồng mỹ kim, trong khi tiền Anh, Pháp yếu kém hơn nhiều. Mức sống dân chúng cao trở lại hơn mức tiền chiến. Sản xuất và xuất cảng gia tăng vượt bậc. Nạn thất nghiệp hàng nhất Âu châu đã biến mất. Trữ kim và nền tài chánh Đức ở thời điểm 1955 đã là niềm mơ ước của cả Âu châu.

Họ may mắn nhờ lãnh đạo thực sự có tài và thật sự ái quốc. Trừ một vài ngành kỹ nghệ quan trọng như sắt, và than bị chánh phủ kiểm soát chặt chẽ, ngoài ra thì Đức áp dụng và đã thành công chánh sách kinh tế tự do sau kỳ cải cách tiền tệ tháng 6-1948.

Chánh phủ khuyến khích, tạo hoàn cảnh cho các nhân tài, các ngành nghề nỗ lực phục vụ, phát minh, sản xuất, tự do ngoại thương xuất cảng. Ở giai đoạn đầu, nền kinh tế tự do đẩy giá cả lên cao gây vài chống đối, nhưng nhờ nhân công siêng năng và thiện chí phục vụ chấp nhận giá lương thấp để giảm giá thành trên hàng hòa sản xuất, đẩy mạnh xuất cảng qua Mỹ, các nước Âu châu, Á Châu... giúp Tây Đức quân bình được ngân sách và lãnh vực xuất nhập cảng.

Một phần cũng nhờ chánh phủ Tây đức, cố tình khuyến khích, tạo hoàn cảnh thuận tiện cho việc tái thiết quê hương, cố gắng giảm thuế để đẩy mạnh các lãnh vực đầu tư, xây cất gia cư, đóng tàu... Một phần họ nhờ những cơ may lịch sử đến cùng một lúc. Đầu thập niên 1950, Bắc Hàn với tham vọng nuốt trọn Nam Hàn, đã khởi xướng cuộc chiến kinh hồn, sau thế chiến thứ hai, các sản phẩm từ Tây đức đưa vào Nam hàn tiêu thụ không khó khăn. Và từ tháng 4-1948, đến tháng 4-1951, Tây đức nhận được viện trợ tái thiết tổng cộng một tỉ hai trăm triệu mỹ kim, qua trung gian các International bank và Import—Export bank, khoảng 10% của tổng số viện trợ tái thiết dành cho 16 nước Âu Châu do Hoa Kỳ bảo trợ qua Marshall Plan.

Con đường thù hận thất nhân tâm, phản khoa học (không hề giống bất kỳ con đường tái thiết, phát triển đã thành công tốt đẹp tại các nước kỹ nghệ tân tiến Âu châu, Nhật Bản) mà Hồ chí Minh và giờ đây bè đảng cộng sản man rợ cố tình dẫn quê hương Việt nam đi sẽ vô tử địa, nhục nhã ê chề, mỗi năm lún xuống thêm một tầng địa ngục. Với các chiến sĩ can trường vẫn còn chiến đấu giữa long quê

hương, với đại thể đồng bào quốc nội, và hải ngoại đồng nhịp, kiên
trì , mưu lược, dũng mãnh, bạo quyền cộng sản rồi sẽ gục ngã như
lịch sử bao đời đã chứng minh.

Con đường dân tộc nhân bản, tích cực khoa học và kỹ nghệ hoá
quốc gia sẽ trả lại quê hương ta, Việt Nam Minh Châu trời đông, rực
sáng hơn xưa, muôn đời.

